

*Spousty úspěšných akcí, spoustu skvělých zážitků na výpravách i při klubovní činnosti, všem Vlkům, přátelům a rovněž všem čtenářům Vlčovníku
přeje náčelnictvo kmene.*

Obsah tohoto čísla

- 2 Třetí část úkolů
- 3 Přihlášky do kmene
- 3 Zimní táboření
- 4 Hra Starých Vlků
- 5 Vlčí potěr na vysočině
- 8 Stromy v Brně

Nejbližší akce

15.1. 2000 - batykování s Janou Božkovou (v klubovně)

21. - 23.1. - Zimní táboření (Vlk, Martin Kubín)

Nezapomínejte na pravidelné úterní schůzky!

Třetí část úkolů

Úkoly z tohoto listu si budete moci splnit nejen na schůzkách, ale i na sobotních akcích, jež pro vás náčelnictvo kmene připravilo. Dobře proto sledujte pokyny v našich tiskovinách a informace na schůzkách.

I.Q/8 Potápění

5' za sebou se ponoř a pokaždé vynes z hloubky 2m určený předmět (přibližně o velikosti pěsti).

Doporučuji účast na akci „bazén“. Hloubka je zde úředně ověřena.

II. S/6 Odlitky stop

Udělej sádrové otisky stop 5 druhů živočichů (ptáci, savci) v přírodě a 3 otisky stop pomocí černidla (mohou být od domácích zvířat, sestav do sbírky).

Opět rada: Otisky stop vyrobíme na sobotních výpravách a zimním táboření. Při výrobě otisků pomocí černidla se nezapoměňte chovat k domácím mazlíčkům co nejněžněji. Co se černidla týká, dejte pozor! Jedovaté černidlo by určitě mohlo uškodit kočkám, psům a jiným tvorečkům, kteří se myjí jazykem. Sbírkou je nutno dobře označit a upevnit do krabičky (viz podmínky ze Svitku).

III. H/2 Rozety

Vyšij korálky 2 rozety o průměru nejméně 4cm. Potřebný materiál získáš od St. Vlka. Návod vyjde tiskem.

IV. G/6 Pečení z kynutého těsta

Příprav a upeč sám ze surovin a droždí či kvásku buchty z 1/2kg mouky a lívance (vdolky) z 1/2kg mouky.

Návod k postupu a recepty na přípravu si nezapomeň zapsat do deníku. Vzorky předlož náčelnictvu kmene.

Vaření a pečení se budeme věnovat některou sobotu v klubovně.

Hodně štěstí a úspěchů při plnění úkolů vám přeje

Starý Vlk

Přihlášky do kmene

Zdá se, že mnozí s vás mají děravou paměť, nebo neumí dostát svým povinnostem. Do 1.1. 2000 jste měli odevzdat Totogleškovi nebo Vlkovi své přihlášky do kmene. Tento úkol byl nezbytný kvůli obnovení a doplnění evidence (pojištění, dotace, zvadla, časopisy).

Doposud svoji povinnost splnilo jen **18 Vlků!!!** Prosim ukončete dodání přihlášek do zimního táboření, pak už s nepřihlášenými nelze počítat.

St. Vlk, Gleška

Zimní táboření

Proběhne tradičně v údolí Višňového potoka u Kořence na kmenovém tábořišti ve dnech 21.-23.1. 2000.

Martás a Starý Vlk spolu s celým Jelenohorským rodem vás zvou na tuto skvělou akci.

Na programu je nejen táboření v tipi, ale i spousta her pro družiny a jednotlivce, posezení s kytarou u ohně. Pro zájemce je k mání initi, ukázka střelby z předovek a také soutěžní vaření masa a mouky.

Zájemci dejte vědět St. Vlkovi, nebo Martásovi K. kvůli zajištění dostatečné kapacity ubytování.

Odjezdy: **vlak** pátek: 16.35 Brno – Skalice – Boskovice
odtud autobusem do Okrouhlé

sobota: 6.50 Brno – Skalice – Boskovice
odtud v 8.05 bus do Okrouhlé

autobus sobota: 8.35 Brno – Benešov (odtud pěšky)

pátek: 6.50 Brno – Boskovice – 8.05 směr do Okrouhlé

s sebou: lakrosku (kdo má)

jídlo: vlastní

povinné potraviny na oběd - plátek masa, kus sádla nebo oleje,
několik brambor, hrst mouky, koření, sůl

Pro vegetariánsky smýšlející: cokoliv co se hodí k plackám.

Hudební nástroje nenechat doma.

Nezapomeňte na starou deku nebo celtu na přikrytí se v tipi.

Martás, Vlk

Hra Starých Vlků

Hou, hou. Tak se nám hra pěkně rozběhla. Do hry se už zapojilo 18 hráčů (a to nemáme žádné zprávy z Pavlovic). Největší počet hráčů má kategorie dívek do 15 let. Těch už o „Hadsnu“ bojuje osm.

Jistě je vám známo, že úkoly v této hře jsou činy ze Svitku březové kůry. Některým účastníkům se podařilo splnit podmínky pro Velký čin.

V kimovce byli veleúspěšní Radek D. (LM), Starý Vlk (JH) a Silva (ČČ), v přemetu zase Iva P. (LM). Silva (ČČ).

PŘEHLED ÚSPĚCHŮ VE HŘE STARÝCH VLKŮ

		11. 6/6 Ostrava	1. 6/11 Město	11. 6/11 Hadsna	12. 6/11 Kamenice	1. 5/11 Kamenice	11. 10/11 M. z. v.	11. 6/11 Praha	11. 6/11 Praha	1. 9/16 Praha	11. 5/16 Praha	11. 6/16 Praha	11. 6/16 Praha
STARÝ VLK (JH)	VL												
BRČOMIL (ČČ)	VL												
SILVA (ČČ)													
KATKA (ČČ)													
TERKA (ČČ)													
PATRIKA (N2)													
ENDY													
KUBA V.													
HELGA (ČČ)													
IVA P. (LM)													
ANICKA (LM)													
MILONA B. (LM)													
MARTIN T. (LM)													
MICHAEL K. (LM)													
RADEK (LM)													
MIŽU (LM)	VL												
KONZA R. (JH)	VL												
HADNA (LM)	VL												
BĚTKA													

Tabulka zobrazuje stav hry ke dni 9.1.2000.

Nejúspěšnějšími hráči jsou Silva (ČČ) s šesti, Vlk (JH) a Brčomil (ČČ) s pěti činy. V těsném závěsu za nimi se drží Mižu a Martin T. (oba LM), Katka (ČČ) se čtyřmi činy.

Za zmínku možná ještě stojí, že kategorie dívek nad 15 let má jedinou hráčku ... šikovnou Hračku (LM). Co dělají vlčí šikulky z Ostrůvku a jiných vlčích rodů?

Nejčastěji plněným úkolem je kimovka (I. S/1), kterou už zvládlo 16 hráčů, naopak otisky listů předložili zatím jen čtyři hráči (Starý Vlk, Brčomil, Silva a Mižu).

Starý Vlk

Vlčí potěr na vysočině

Měsíc uběhl, přišla další výprava a nic se nezměnilo. Vlčího potěru jak smetí a dospělých Vlků jen ubohý zbyteček. Řízením osudu se však stalo, že v tomto termínu se rozhodl čtvrtý oddíl ZS (spousta lidí v něm je i v kmeni) uspořádat též výpravu, takže nakonec došlo k tomu, že se o pátečním odpoledni v hale hlavního nádraží srotil dav dětí i dospěláků (12 dětí a 9 dospělých). Šéfem celého tohoto mumraje se stal Mižu, což nebyla zrovna záviděníhodná situace, protože děti po něm skákaly, kopaly, škrábaly a jinak dováděly. Anička v něm snad přímo viděla pískoviště s prolézačkami, neboť po něm neustále šplhala, tahala za vlasy a shazovala čepici. Po chvíli Mižovi došla trpělivost, sundal Aničku zpoza krku a jemně povídá: "Nebudeš mi sdělovat čepičku nebo ti ji sundám taky, ale i s hlavičkou." Asi toto mírné napomenutí pomohlo, neboť Mižu měl od této chvíle od dětí pokoj.

Během hodiny a půl se okolní krajina k nepoznání změnila. Místo černé, mokré kaše, na níž jsme byli zvyklí z městských chodníků, ležela na polích několikacentimetrová bělostná pokrývka sněhu, do které se záhy zabořily naše nohy. Takto se zkratkou dostáváme na okraj vesnice Vendolí, kde máme slíbený nocleh. Již nás čekají. V těžkých litinových kamnech spokojeně praská oheň, my se osvobozujeme od bagáže, chystáme spaní a připravujeme

večeři. Aby nám lépe vytrávil, nachystal si Vlk pásmo her, které skončilo několika modřinami a vyraženým sklem ve dveřích, které kdosi rozbil mým ramenem. Menší potíže nastaly při zhasínání světla. Přestože je po celé místnosti přehršel vypínačů, nebyl Vlk sto najít ten pravý. Chvíli jej ze spacáků pozorujeme a pak docházíme k názoru, že zde mají Rubikovo osvětlení. S večerní písní za svitu svící upadáme do snové říše.

Ospalé a studené ráno nikoho neláká k vylezení ze spacáku. A tak těm co nechtějí vylézt musíme předvést jak vypadal 17. listopadu 1989 zákrok policie na Národní třídě v Praze. Vybíháme ven do sněhu, ranní písní voláme sluníčko, kotoulujeme se ve sněhu a promrzlí se vracíme na snídani.

Jakmile se naše naříkající žaludky utišili, vyrazili jsme ven do lesů. Cestou rozvíjíme debatu o mobilních telefonech, která se mění v teorii o mobilní potrubní poště, která končí zhruba na stejné úrovni, jak v Cimrmanovi, který při rozesílání expresních zásilek v zimě, použil polního dělostřelectva. Pošta fungovala perfektně, ale ubývalo adresátů. Aby naše putování zasněženým krajem nebylo tak fádní, hrajeme hru - Bomba, povodeň, průzkumník. Ti, kdož neznají pravidla, připomenu. Při výkřiku bomba musí všichni bezpodmínečně padnout na zem, ať se nacházejí kdekoliv (velmi pozoruhodných výsledků se dosahuje v této hře na nádraží či v bance), výkřik potopa znamená zase to, že všichni musí kamkoliv na cokoliv vylézt, aby byli nohama metr nad zemí a když zazní průzkumník musí se každý do 10 sekund schovat. Hra měla velký úspěch. Nejvíce mě nadchlo, když jsem zarval na širokém rovném poli průzkumník a jak už byli všichni zfanatizovaní hrou, pokoušeli se mi schovat v brázdách. Byli i tací se zasypávali sněhem. Ale tentokrát jsem na celé čáře zvítězil, neboť nebylo nikoho, komu by se podařilo schovat.

Pojednou nám cestu zastoupila vysoká zeď. Nevědět, že se nacházíme na vysočině, odhadovali bychom podle její délky, že jsme se dostali k Velké Čínské zdi. Její vrcholky zdobí elektrické zábrany, kamery, fotobuňky. Kousek za ní je druhé pásmo zátaras v podobě trojitého ostnatého drátu, který bývá podle našeho zdání celou noc osvětlován řadou lamp a reflektory. Tak toto je ten zámeček, ke kterému jsme se chtěli dostat. Stáčíme se podél zdi a co nejrychleji opouštíme toto místo. V poledne jsme se zakopali na okraji lesa, rozdělali oheň, a pomalu si začali připravovat oběd. Nad ohněm opékáme syrové maso a v něm brambory. Dětičky jsou spokojené. Sice se mi chvílemi zdá, že místo opékání masa probíhá jeho kremace, ale to už k věci patří. Velkou bojovkou o vlajku jsme uzavřeli dnešní výlet a zkratkami přes zasněžená pole se vrátili do Vendolí.

Během malé chvíle děti ožívají, a tak nám nezbyvá, než je odrovnat dalšími hrami. Aby to neskončilo tím, že zničení budeme jen my dospělí, prokládáme pohybové hry s psychickými. Jednou takovou je vymyšlení básničky ze čtyř předem určených slov - uň, fň, tuřín, vrabec. Pro příklad zde uvedu, co za patvary vzniklo:

Uň, fň, tuřín, vrabec
psychodramatická báseň
kolektivu autorů

Připadám si jako uň,
kteřej žere zhnilej tuřín,
s básničkou se tady mořím,

nenapadá mě ani fň,
ani malinkatý "ň".
Nenapadá mě nic vůbec,
jak rád bych vzlétl jako vrabec.
Jmenuji se Uň,
šlápl na mě kůň,
vypadám jak blbec,
kákl na mě vrabec.
Na plakátu velké fň,
vypadá jak velké fň.
Na obklad své nohy muří,
na struhadle strouhám tuří - n.
Pojídám rád tuřín,
občas k němu kůřím.

Jelikož ani do večerky, se nám nepodařilo naše miláčky utahat a my už únavou skoro neviděli, čekala je dnešní noci, ještě jedna zkouška. Každou hodinu musí dvojice dítek bdít u kamen a dávat pozor, aby nevyhasla.

Přes noc přibylo pár centimetrů sněhu, takže kotoul po ranní písni byl přímo požítkem. Abychom ještě na závěr procvičili nožní svalstvo, jdeme do Svitav na vlak pěšky. Během celé výpravy nebyly ztráty na dětech, takže máme poslední šanci. Půl cesty musejí jít podle vlastního azimutu. Sraz je za lesem na křižovatce cest, kde proběhne taky oběd. S menšími potížemi se nakonec všichni shledáváme.

Brčomil

Stromy v Brně

Odbor životního prostředí Magistrátu města Brna vydal zajímavou brožurku o stromech v městě Brně. Ještě ji lze sehnat. K mání je zdarma! Pokud se vám nechce přímo na Magistrát za paní Novotnou, nebo Hajdovou, můžete zkusit štěstí na Panské 9 v Domě ochránců přírody. Zde lze nalézt více zajímavých věcíček. Mne zaujal např. i seznam studánek v okolí Brna.

Následujících několik řádků je z výše zmiňované publikace.

Petr
□

Douglaska (*Pseudotsuga menziesii*) syn. *Pseudotsuga taxifolia*, syn. *Pseudotsuga douglasii*

Ze Sev. Ameriky. Je v Brně vysazována stále častěji, třebaže ji snad prostředí velkých měst a průmyslových středisek nesevďčí. Je potřeba pro její výsadbu najít vhodná místa, nejlépe vlhčí půdy lehčího charakteru, jak dokazují úspěšné výsadby. Lokality: Slovanské nám., Jiráskův les (0=245 cm), Lerchova 33, 35, 51, Lipová 22, Libušino údolí 90, Březinova 7 (obrostlá břechtanem).

Nově je vysazována i v sídlištích, dokonce s ochrannou funkcí, např. v sídlišti Žabovřesky, kde větví od země.

Podle barvy jehličí je možno rozlišit varietu „viridis“ (zelené) a var. „glauca“ s jehlicemi sivými až namodralými, která je u nás otužilejší, ale vytváří menší korunu.

Jehlice jsou až 35 mm dlouhé, rozemnuty výrazně voní. Typickým znakem šišek jsou trojcípé krycí šupiny. Douglaska je hodnocena jako velmi cenná hospodářská i sadovnická dřevina.

Zvláštní pozornost zasluhuje unikátní strom brněnské soukromé zeleně. Je to cedr sp. (*Cedrus*), bez určení druhu, na Preslově ul. 6. Má obvod kmene 212 cm a stáří asi 95 let. Neměl dosud plody, které jsou důležité pro určení druhu. Mohly by snad potvrdit názor, že jde o cedr libanonský, jak je dosud uváděno. U nás jsou cedry málo vysazovány, poněvadž podléhají mrazu.

V Brně se setkáme ještě s jedním druhem cedru - cedrem atlantským (*Cedrus atlantica*). Vzrostlý plodný strom se nachází při vstupu do univerzitní botanické zahrady přírodovědecké fakulty na Kotlářské ulici.

Vybráno z publikace galerie brněnských stromů, Josef Příbyl, Brno 1998

□